

Umirovljenjem dr. Vinka Foretića 1963. godine, Mato Kapović preuzima upravu nad najznačajnijom dubrovačkom institucijom – Povijesnim arhivom Dubrovnik.

Publicistički i istraživački rad privlači ga od trenutka kada mu obilje arhivskoga gradiva biva na dohvat ruke. Radničko okruženje Kobaša i Gruža, kao i oskudica u kojoj je odrastao i školovao se, utjecala je i na njegov profesionalni interes, pa je u prvi plan svojih istraživanja stavljao radnički pokret i probleme seljaštva svog zavičaja.

Stručne radove M. Kapović je objavljivao u časopisima *Dubrovnik*, *Naše more*, *Dubrovački horizonti*, *Boka* i dr., a bio je i čest suradnik *Dubrovačkog vjesnika*. Pisao je o Frani Supilu, Melku Čingriji, Mati Vodopiću i drugim poznatim Dubrovčanima. Autor je knjige "Radnički pokret u Dubrovniku 1874–1941." (izdanje Historijskog arhiva Dubrovnik, 1985), koja je nezaobilazan izvor za sve koji se bave tom tematikom.

Bio je član izdavačkog vijeća časopisa *Dubrovački horizonti* te urednik vrijednih izdanja Povijesnog arhiva Dubrovnik: Statut grada Dubrovnik iz 1272. i Carinski statut. Aktivno je sudjelovao u radu Društva arhivskih radnika, a bio je i predsjednik ranijeg Saveza društava arhivskih radnika Hrvatske.

U listopadu 1978. organizirao je obilježavanje 700. obljetnice Povijesnog arhiva Dubrovnik, čime je skrenuo pozornost na važnost čuvanja arhivskoga gradiva što su nam ga preci namrli.

Frano Glavina

Dr. Zdravko Šundrica (1915–1995)

U Dubrovniku je 12. studenoga 1995. u 81. godini života umro doktor Zdravko Šundrica, vrsni znalac i priznati autoritet u arhivistici, čovjek iznimne erudicije, skroman, tih, poštovan i omiljen među svima s kojima je radio i koji su ga poznavali.

Dr. Zdravko Šundrica rodio se 18. siječnja 1915. u Oskorušnom na Pelješcu gdje je završio osnovno školovanje, srednju školu pohađao je na Badiji, a zatim studirao teologiju u Zagrebu i Rimu gdje je postigao doktorat iz teologije. Filozofski fakultet – odsjek povijesti završio je u Sarajevu. Životni put Zdravka Šundrice bio je poseban, baš onakav kakav imaju ljudi koji obilježavaju svoje vrijeme i ostavljaju neizbrisiv trag.

Godine 1949. biva uhićen od tadašnjih komunističkih vlasti. Proveo je 6 mjeseci u zatvorima u Dubrovniku, Splitu, Šibeniku i Zagrebu. Nije bio osuđen niti je bilo

ikakvih sudskih rješenja, a optuživalo ga se zbog hrvatskog nacionalizma. Poslije zatvora započinje put koji često nisu shvaćali ni njegovi najbliži. Bez najpotrebnijeg za život ostao je ponosan i uspravan. Od 1950. do 1979. godine radio je u Povijesnom arhivu u Dubrovniku koji je izvrsno poznao. Prionuvši svojom velikom voljom i odlučnošću radu u Arhivu savladao je sva umijeća paleografije, diplomatike, kronologije i drugih pomoćnih povijesnih znanosti, te postao priznati autoritet u čitanju najstarijih rukopisa od 13. stoljeća pa dalje. Kao trajno svjedočanstvo o njemu kao velikom znalcu ostaju njegovi stručni arhivistički radovi, znanstvene rasprave i članci objavljeni u najeminentnijim časopisima. Doktor Zdravko Šundrica bio je dugogodišnji suradnik Radio postaje Dubrovnik, posebno svojim priložima u emisiji "Radio kalendar", ali i suradnik *Dubrovačkog vjesnika* s dragocjenim priložima iz dubrovačke povijesti. S osobitim zadovoljstvom pomagao je drugima, posebice kolegama na poslu. Resili su ga poštenje i radinost, erudicija i altruizam. Dubrovčani ga poznaju i u zvanju *Male braće* o kojima je, posebno zadnjih godina, govorio s poštovanjem i ljubavlju.

Smrću doktora Zdravka Šundrice Dubrovnik je osiromašen za jednog velikog čovjeka, a arhivska struka i posebno Povijesni arhiv Dubrovnik ostali su bez vrsnoga znalca, predanog i susretljivog čovjeka vrijednog svakog štovanja i trajnog sjećanja.

Ivan Mustać